

użytkownicy działek rolnych prowadzący własny chów zwierząt.

2. Producent rolny zamierzający wprowadzić do sprzedaży na targowisku mięso z uboju gospodarczego powinien dostarczyć kierownikowi targowiska lub wyznaczonemu funkcjonariuszowi przedsiębiorstwa targowiskowego świadectwo wystawione przez organ urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, stwierdzające, że mięso zostało uznane za zdatne do spożycia.

3. Świadectwo, o którym mowa w ust. 2, wystawia lekarz weterynarii lub oglądacz mięsa według wzoru ustalonego w załączniku nr 14 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

4. Miejsce sprzedaży mięsa oraz mięso podlega kontroli weterynaryjnej wykonywanej przez właściwego terytorialnie weterynaryjnego inspektora sanitarnego. Mięso przeznaczone do sprzedaży podlega, niezależnie od pierwotnego oznakowania, oznaczeniu dodatkową pieczęcią „Kontrola San. Wet.”.

5. Sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego może dokonywać tylko ta osoba, która dostarczyła świadectwo, o którym mowa w ust. 3. Powierzenie sprzedaży innym osobom, a w szczególności rębaczom, jest zabronione.

6. Na targowiskach będących w zarządzie przedsiębiorstw targowiskowych producent może korzystać z odpłatnych usług wyrębu i podziału mięsa, zorganizowanych przez przedsiębiorstwa targowiskowe.

7. Mięso z uboju gospodarczego powinno być nabywane tylko przez indywidualnych konsumentów i tylko w miejscach do tego celu wyznaczonych na targowiskach (halach targowych, bazarach, placach targowych).

8. Sprzedaż odbywa się po cenach uzgadnianych między producentem a nabywcą.

9. Nabywanie mięsa pochodzącego z uboju gospodarczego do dalszej odprzedaży jest zabronione.

II. Organizacja sprzedaży na targowiskach.

10. Terenowy organ administracji państwowej do spraw handlu o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego ustali na wniosek urzędów gmin lub urzędów miejskich miejscowości (dzielnice), w których powinny być zorganizowane na targowiskach miejsca detalicznej sprzedaży mięsa pochodzącego z uboju gospodarczego.

11. Sprzedaż mięsa z uboju gospodarczego w innych miejscowościach i miejscach, niż określił to terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego, jest niedozwolona.

12. Miejsca sprzedaży detalicznej o charakterze stałym w halach targowych i bazarach w większych ośrodkach miejskich powinny być wyposażone w odpowiednie urządzenia i sprzęt zgodnie z obowiązującymi przepisami.

III. Postanowienia końcowe.

13. Kierownik targowiska lub wyznaczony funkcjonariusz przedsiębiorstwa targowiskowego po otrzymaniu świadectwa, o którym mowa w ust. 2, sprawdza tożsamość osoby dostarczającej świadectwo, porównując z zapisami zawartymi w dowodzie osobistym (imię, nazwisko, miejsce zamieszkania, zawód), oraz sprawdza ważność dokumentu i oznaczeń sporządzonych przez organ urzędowego badania mięsa co do przydatności mięsa do spożycia przez ludzi.

14. Świadectwo wymienione w ust. 13 kierownik targowiska lub wyznaczony funkcjonariusz przedsiębiorstwa targowiskowego zatrzymuje u siebie i jednocześnie wydaje pokwitowanie z tytułu pobranej opłaty targowiskowej, wymieniając w nim nazwisko i imię, adres zamieszkania osoby sprzedającej mięso oraz ilość i rodzaj mięsa.

15. Na odwrocie egzemplarza świadectwa kierownik targowiska lub wyznaczony funkcjonariusz przedsiębiorstwa targowiskowego wpisuje adnotację "wykorzystane w dniu".

16. Producent rolny, prowadzący sprzedaż mięsa z uboju gospodarczego na targowisku, jest obowiązany okazywać pokwitowanie opłaty targowiskowej na żądanie organów kontroli w czasie trwania sprzedaży.

17. Po zakończeniu sprzedaży kierownik targowiska lub funkcjonariusz przedsiębiorstwa targowiskowego przekazuje pobrane świadectwa terenowemu organowi administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw handlu stopnia podstawowego, obejmującemu swym zasięgiem działania siedzibę targowiska.

18. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw handlu stopnia wojewódzkiego zapewni comiesięczną informację o kształtowaniu się dostaw i sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego na targowiskach w sposób określony odrębnie.

4

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 27 grudnia 1985 r.

w sprawie taryfy pocztowej za usługi w obrocie zagranicznym.

Na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się taryfę pocztową za usługi w obrocie zagranicznym w brzmieniu podanym w załączniku do zarządzenia.

(Taryfę pocztową za usługi w obrocie zagranicznym zawiera załącznik do niniejszego numeru, dostarczany na podstawie indywidualnych zamówień)

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Łączności z dnia 12 czerwca 1985 r. w sprawie taryfy pocztowej za usługi w obrocie zagranicznym (Monitor Polski Nr 16, poz. 131).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1986 r.

Minister Łączności: W. Majewski